

- στος· και Βασιλεύς· και ἐξουσιαστής· και πάντα ἐν πᾶσι Χριστός κτλ. 393.
- ΚΙΠ'. Περὶ τοῦ τὸν Υἱὸν πᾶν ἀγαθὸν ἀνατέλλειν και εἶναι ἥλιον δικαιοσύνης· και ἴασιν· και θησαυρὸν σοφίας και γνώσεως· και ρῶς· και τοὺς πιστεύοντας, και μὴ σκανδαλιζομένους εἰς αὐτόν, υἱοὺς φωτὸς γίνεσθαι. 408.
- ΚΘ'. Περὶ τοῦ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἶναι κριτὴν ζώντων και νεκρῶν, ἄφροσιν ἁμαρτιῶν παρέχοντα· και ὅτι ἐν οὐδενὶ ἄλλῳ ἐστὶν ἡ σωτηρία. 413.
- Α'. Περὶ τοῦ διὰ τὴν ἰσοτιμίαν τῆς Τριάδος, τὸν Πατέρα ἀποκαλύπτειν ἡμῖν τὸν Υἱόν, και ἔλκειν ἡμᾶς πρὸς αὐτόν· και πάλιν αὐτὸν τὸν Υἱόν και τὸ ἅγιον Πνεῦμα προσάγειν ἡμᾶς τῷ Πατρὶ. Ἐν ταύτῳ και περὶ τῆς ὁμολογίας Πέτρου· και ὅτι ἔστι μετάνοια. 416.
- ΑΑ'. Περὶ τοῦ μὴ εἶναι τέλος τῆς βασιλείας τοῦ Μονογενοῦς. 421.
- ΑΒ'. Περὶ δοξολογίας αὐτοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. 425.
- ΑΓ'. Περὶ προσκυνήσεως. Ἀνακεφαλαίωσις. 432.
- ΑΔ'. Περὶ τῆς πρὸς τὸν Θεὸν Πατέρα πίστεως. 433.
- ΑΕ'. Ὅπως χρῆ νοεῖν τὰς θεολογίας τῶν Γραφῶν. 437.
- ΑΓ'. Καὶ τοῦτο περὶ τοῦ αὐτοῦ. 437.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Β'. ΒΙΒΛΙΟΥ (α)

- Α'. Περὶ τοῦ τὴν ἁγίαν Τριάδα ἀκατάληπτον εἶναι. 448.
- Β'. Περὶ τοῦ τὸ ἅγιον Πνεῦμα εἶναι τοῦ Θεοῦ. Καὶ περὶ αἰρετικῆς ἀντιθέσεως. 453.
- Γ'. Περὶ τοῦ ἐκ διαφορῶν ὀνομάτων σημαίνεισθαι τὴν θεϊκὴν φύσιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος. 465.
- Δ'. Περὶ τῶν λεγόντων αἰρετικῶν· Πνεῦμα ὁ Θεός· και πῶς τοῦ Πνεύματος Πνεῦμα τὸ ἅγιον Πνεῦμά ἐστι· και τὰ λοιπά. 480.
- Ε'. Περὶ τῶν λεγόντων, μονογενοῦς ὄντος τοῦ Θεοῦ Λόγου, τί τὸ Πνεῦμα καλέσωμεν· και τὰ λοιπά. 489.

(α) Ἐπειδὴ ἐν τῷ κειμένῳ αἱ πλεῖσται τῶν ἐπιγραφῶν τῶν κεφαλαίων λείπουσιν, παρελήφθησαν αὗται ἐκ τοῦ πίνακος σελ. 441.

- Σ'. Ὅτι πάντα, ὅσα ἴδια θεότητος, μαρτυρεῖσθαι περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος οὕτως. 508.
- Α'. Ὅτι οὐ κατὰ αἰρετικούς πρῶτον κτίσμα ἐστὶν, ἀλλὰ Θεός. 508.
- Β'. Ὅτι πληροὶ τὴν οἰκουμένην και συνέχει τὰ πάντα. 509.
- Γ'. Ὅτι ἀφθαρτον. 512.
- Δ'. Ὅτι αἰώνιον. 516.
- Ε'. Ὅτι ὡς ἀτρεπτον ἀρετῆς τε, κακίας τε, ἀνεπίδεκτόν ἐστιν. 524.
- Σ'. Ὅτι φύσει ἅγιον, και ἁγιάζον και δι-καιοῦν. 524.
- Ζ'. Ὅτι μεθεκτόν οὐσιωδῶς ἐστὶ· Θεοῦ δὲ ἴδιον τοῦτο. 529.
- Η'. Ὅτι ἀγαθόν, αὐτὸ τίκτον τὰς ἐν τῇ κτίσει ἀγαθότητας, και ἀληθείας και σοφίας, και ἀγάπης· και ἐν αὐτῷ συνεπινοεῖται πᾶσα δόσις ἀγαθῆ, και πᾶν δῶρημα τέλειον. 529.
- Θ'. Ὅτι φιλόανθρωπον. 536.
- Ι'. Ὅτι φύσει ἐλεύθερον, και οὐ δοῦλον· και ὡς Θεός και Κύριος ἐλευθεροῖ, και υἱοὺς Θεοῦ ποιεῖ. 536.
- ΙΑ'. Ὅτι ἐπιτάσσει, οὐχ ὑπουργεῖ. 537.
- ΙΒ'. Ὅτι ἐνδυναμοῖ. 537.
- ΙΓ'. Ὅτι ἀψευδής· ὅπερ ἴδιον μόνου Θεοῦ. 540.
- ΙΔ'. Ὅτι ἀλήθεια, διὰ τὸ μὴ διαφωνεῖν αὐτὸ πρὸς τὴν μίαν θεότητα. 540.
- ΙΕ'. Ὅτι οὐδεὶς οἶδε τὰ τοῦ Θεοῦ, εἰμὴ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· και ὅτι διὰ τὴν πρὸς τὸν Πατέρα ἰσότητα, τὸ ἀνάπαλιν ὁ Θεός οἶδε τὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. 541.
- ΙΣ'. Ὅτι οὐδεὶς ἔρᾳ τὸν Θεὸν και Πατέρα, ἢ μόνος ὁ Υἱός και τὸ ἅγιον Πνεῦμα. Καὶ πρὸς τοὺς λέγοντας· οὐ γέγραπται οὖν, φασιν, ὅτι οἱ ἄγγελοι βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ Πατρὸς· 544.
- ΙΖ'. Ὅτι τὸ ἅγιον Πνεῦμα τὴν κτίσιν υἰοθεσίας ἀξιοῖ· αὐτὸ δὲ ἐκ τῆς ὑποστάσεως τοῦ Θεοῦ ἐκπορεύεται. 544.
- ΙΗ'. Ὅτι οὐχ ὑμνεῖ, ὡς ἡ ἄλλη κτίσις· ἐπειδὴ αὐτὸ τῶν ὑμνουμένων ἐστὶν. 544.
- ΙΘ'. Ὅτι μετὰ τοῦ Πατρὸς και τοῦ Υἱοῦ συνο-νομάζεται. Καὶ περὶ αἰρετικῆς ἀντιθέσεως. 548.
- Κ'. Ὅτι κοινωνεῖ, ὡς τῇ οὐσίᾳ, οὕτω και τοῖς ὀνόμασι, τῷ Θεῷ Πατρὶ και τῷ μονογενεῖ αὐτοῦ Υἱῷ. 552.